

PERIÒDICH POLITICH VERMELL.

“ SALUT PÚBLICA “ INTERESSOS POPULARS “ ARTS Y LLETRES “

Redacció y Administració: carrer de Ronda de la Universitat, número 8, Barcelona

— VENTA: 25 exemplars, 1 peseta; Un número, 2 quartos. — Surt a llum los divendres ab tota regularitat. — SUSCRIPCIÓ: Espanya, 8 reis trimestre; Extranger, 16. —

RECTORADAS

En lo vehí poble del Prat de Llobregat, hi tenim un rector que 's despaxta tan a son gust contra tots los lliure-pensadors, que creyém ja arribada la hora d'ocuparnos d'ell.

Mossen Benet Torras, que aixís s'anomena lo dit ensotinat, cada diumenge, desde lo cubell del Esperit Sant, (6 de la galleda, com ne diu lo noy petit de casa) les emprent contra los que no li poden contestar, amensantlos y desabantlos a que 's presentin devant seu pera discutir las excelencias de la religió que ell diu que profesa; y ab tan calor ho fa y tan interés 'hi pren, que fins arriba a dir desde la tronca: — Que vinguin aquests impiós y herejes fracmasons; que vinguin, y veuréu com jo, ab la inagotable font de ma inteligencia, los desfaré com un bolado; pero no, no tingueda por, que cap d'ells tinga valor de posarse devant meu, perquè saben que no poden, ni son dignes de presentarse aghont hi hagi un ministre de Deu, que com jo sigui capás de combatre ab tots ells.

Nosaltres, com a bons lliure-pensadors, no podem menos de compadeixe a mossen Benet, puig que ja sabem que lo que fa, es tant sols pera defensar las garrofas y l'aulals indispensables pera sostenir la seva sagristanesca panxa y la de la majordona que li fa las feynas; pero sí que pera calmarlo un xich, li recordarem lo que feya Jesucrist y de pas li preguntarem si ell ho fa.

Jesucrist, quan va imposarse la obligació de redimir als seus semblants de la religió pagana, anava per aquests mons descals, vestit de estopa, dejunava (de debó) la major part dels dias, no tenia cap dona pera cuidarlo, tampoch tenia res seu, sufría per tothom y perdonava tan de cor als que l'insultavan, que per tota venjança demanava a son pare que 's perdonés, porque no sabian lo que 's feyan.

Vosté, mossen Benet Torras; vosté que diu que representa a Jesucrist, ¿ta lo que feya ell? ¿Ha anant ni va may descals per los carrers? ¿Dejuna (pero de debó) la major part dels dias? ¿Ha renunciat a que 'l cuidés ni li cuidés los botons cap dona? ¿Vesteix vosté com vestia lo seu Mestre y Senyor? ¿Estima y perdona vosté a tots los que directa ó indirectament li causin cap ofensa, fins al extrém de pregar a Deu per tots ells, y en benefici de tots ha renunciat a las pelats que sempre demana, unas vegadas per lo Sant Pare y altres pe 'ls sants que vosté manté?

A las anteriors pregunyas, sense por d'equi-

vocarnos, podem donar la negativa per resposta, y sobre tot, a la de perdonar las ofensas, puesto que sabem castí ben be per cert, que no fa molts anys, va deixar la feyna substituint lo sancristo per un descumunal trabuch y los rosaris per duas pistolas, anant per aquests mons detrás del rey de l'As d'oros y de las Húngaras. Ja sabem que vosté dirá que ho feya pera fer mérits devant del seu Deu, ¡pero ca, mestre! ¡cat eran altres las sevas intencions, eran altres los propósitos que 'l guisavan y molt distints de ser agradables a Deu ni als homens los fets que vosté y 'ls que manava executavan; per aixó es que combatém y debém combatre al que, sent ministre d'un Deu que 's diu de pau, olvida lo seu deber y se'n va a fer lo que vosté feya: la guerra.

Tornant el assumpto que motiva aquestas ratillas, debém dirli, mossen Benet, que, ó vosté no esta bó, ó be ignora lo que es la iglesia; ¡ha vist vosté may que en cap iglesia 'hi discutei un tema, siga de la classe que 's vulga! ó es que vosté vol convertir lo sagrat temple de Deu en un club: Caspás lo creyém d' aixó; y si aixís fos, sapiga desde ara que nosaltres estém sempre y a tota hora disposats a ficarnos dintre 'l cubell pera discutir ab vosté sense la ajuda del colomí de la Santissima Trinidad, advertint, que encara li regalarem dotze dotzenas de missas (que fan una grossa) si arriba a donarnos aquest gust y 'ns deixa ser empresaris de tals funcions; pero si en contes de fer aixó dona la callada per resposta y continúa bramant desde 'l cubell sagrat contra tot lo que fassi olor de liberal, sapiga que per nostra part li doném mes fil que bolados gesta la misericordia divina, y de vosté y de las cosas del seu Deu li respondrem que puji aquí dalt, que poser hi veurá 'l seu pare.

Gut.

Habém rebut la següent carta de la Societat Rip-Rip, sens que per nostra part tingüem res que treure ni afegir a lo que ja tenim dit en aquest assumpto.

Societat Rip-Rip.—Barcelona.—Reunion familiar.

Senyor director de La TRAMONTANA.

Molt senyor meu y de molt major aprecí: Després de saludarlo y donarli un milló de gracias en nom de tots los socis de la Rip-Rip, per l'interés ab que s'ha dignat ocupar-se de la nostra Societat, passo a ferli algunas observacions a fi de que puga conixer qui pot ser l'autor de la carta inserada en lo número próxim passat de La TRAMONTANA.

Comensém: Sapiga qu' es fets lo que diu la carta en qüestió, respecte a lo que diu de la policia, puig que de policia sola n' hi hagüé lo dia del despidió y encare per-

que fou demanada per la junta del Casino Vigatés, que debía tenir por de que se 'la propinés algo de lo que se tenian merecüt dits senyors.

Lo divendres de candra, a la tarda, es veritat que varem organisar un petit ball, y tambien es veritat (y aixó no ho diu la carta del senyor Messaguer) que la junta vigatés nos noticia que paraxim desseguida, y no essent aquesta obediencia puntualment, se 'ns va apagar lo gas per ordre dels de la junta vigatés, sens dubte porque pogüesim fer una perqueria espessa y blanca, com se diu en la carta en qüestió; cosa que a los senyors del 'Vigatés 's veu que 's hi agrada, poig que fins ab una carta pública no 's poden dominar de perlarne; res, las atencions! Es veritat que continuavam ballant tota la querecua, fins que al arribar lo diumenge de rams, la junta vigatés nos va trametre la ordre que digüé 's habia donat lo hajó de la rancia noblesa, com 'l anomena La Taxocotana, en lo qual nosaltres varem respondre que acabada que fos la nitlle part plagarim, y no en lo ball següent com diu lo senyor Messaguer (que a casa seva 'l constan). Mes los membres de la junta vigatés, com que tenen un caracter tan absolutista, volgueren que se 'ls obediencia puntualment, en vista de lo qual, nosaltres nos hi negarem porque estavem ab lo nostre dret, ja que pagavem puntualment la mensualitat que marcava la contracta; pero los socis vigatés, que segons la carta en qüestió se les pagan de molt deuenas, van repetir alló de agraüedós, de lo qual nosaltres protestarem sense donar lo que petí encadral, lo qual no ho podan dir aixís mateix los senyors de la junta vigatés que ajudada de aquell senyor que li diuen la Peixatera, se passaren a baladrejar pensant que aixís poden tenirlas mes rabós. Se 'ns despidí del local donantnos la excusa de que lo propietari no volia que tingüesim cap societat relligada; y no se 'ns va treure per excusadons ni molt menys, com diu la carta del senyor Messaguer; se 'ns despidí pera fer un negoci mes rodó com ho ve a justificar la admissió en dit local de la societat 's las Concellones, que paguen trenta duros al mes, de lo que nosaltres sols no pagavem vintidós.

Comati, donchs, que no se 'ns ha tret de dit local per res mes, tota vegada que la nostra societat té locals ten dignes y decentes com los de la «Vicensos» que sollicitan sa admissió y la prova d' aixó, es que ara som la mateix local que teniam avans d' anar en lo carrer de Montcada; si la Societat fos excusadons no hi hauria sigut admesa.

Nobres alló que diu de la taxa a la alfombra, dech respondre que sols es dit ab males armes de la venjança que 's vol propinar als socis de la Rip-Rip, puig que a esser veritat lo que diu lo senyor Messaguer, nosaltres los membres de la junta de la Rip-Rip tenim prou discrecia per agafar a dit soci y, no treurelo del local precíament, sino expulsarlo de la Societat per brut.

Comati, que axials perquerias nos las permet la nostra junta, y que si verdaderament la taxa es a la alfombra, será d' algun soci vigatés que deuria dir lo rosari a quatre mans ab companyia d' alguns devots concurrents.

De nosotra que 'l senyor Messaguer firmant de la carta que ha llenat un insult ab las males armes de la venjança, y ho ha fet ab tan poch talent, que encara hi pot ser mes en ridicul lo «Círculo Patriótico Vicensos», de qual corporació diu que forma part; y reconeixem que n' es un digno soci; per mes que nosaltres no 'l conecíem, ni 'l hem vist may, de lo qual desitjiam que també podria ser un soci de palla.

Sens mes que dirli, senyor director, se despedeix de vosté donli un sens fi de gracias en nom de tots los socis de la Rip-Rip per la inserció de la present, de qual veracitat no responch jo lo president de la Societat y tots sa demás firmants que formam la junta.

De vosté atento y S. S.—Victoriano Jover.—J. Felis. —José Bosch.—Jacinto Molas.—A. Comas.

15 de Maig de 1886.

SUICIDI FRUSTRAT

¿ MÓN DIBUJANT AMICH JOSEPH ARMANDEU

Feya temps qu' en aquest mon...
S'era feyna, mitj malalt,

S'emprenat tot quant tenia,
Sense amor, sol vivia

Y 'l qu' en mes trist, sense un ral.
Els casis ja de sia menes

emprenat a la despesa;
de deutes... quanta remesa

era allò... ja mar d'inglesos!
No podia dona un pes

senec tops ab un ó dia;
ni 'm devan punt de repis,

si 'm devan punt de repis,
sempre 'm venien dextra.

L' un m' atreva 'l jaque,
F' altre ab despit m' insultava,

Per sortir de tanta oruga
la tot ho havia provat,

que tot se 'm girava en prege.
Ni una esperansa galega

restaba a mon gran sufrir,
era lo meu porvenir

mes negre que una sotana.
No veyent remey possible

que a mon ser pogués salvar,
veig decidit al fi acabar

ab vida tan insulfrible.
Per satisfer l' intent meu

de un moin segur y prompte,
vaig ferme pront aquest compte:

— Un tiro y a sopa ab Deu. —
Sense veure ja ab mes rahons,

posant sola en suicidarme,
molt prompte vaig procurar-me

la pistola y municions.
Quan va estar tot preparat,

ab jaas lleu y sense timo
cap a Basco m' encomano

resolt a fé 'l disbarat.
Un cop vaig serhi al instant

vaig buisc un xit oportu,
perque no pogués ningú

destrobar-lo mes plan.
Sota un roure molt xepa

que ab sax rames me cubria,
vaig assentarme aquell dia

per ja no estar-me mes.
Poro l' arma al punt de delit,

y sense perdre un moment,
me dispoño incontinent

a donar lo cop fatal.
Sentu que in cor se 'm lliga...

apunto ab pola destrozat...
disparo... y catch... demanyat...

¡¡¡¡ pistola 'm va fer figa! ¡

Papet Simórich

Com ja sabran tots mes llegidors, per haber sentit los pets dels canons y haber vist la gala dels municipals, la reyna ha parit un noy.

Los monarquichs están plens d' alegría, perque ab aquesta parida ja diuhen que están salvadas las instituciones fundamentales de la legalitat de Sagunto.

¡Oh gran fortaleza de las instituciones, que descansas en un marrech engendrat en plena tisis de son papa!

Aquestas instituciones no poden gastar salut.

Al nou rey no saben si posarli Fernando ó Alfons.

Com vostés comprendrán, á mi de vellur. Si s' diu Alfons, me recordará las causas de la tisis de son pare.

Y s' diu Fernando, tots los espanyols pensarém ab aquell indecent de son besabi, que després d' haber conspirat contra 'ls seus pares y lograt destronarlos, felicitava á Napoleón per las victorias que obtenian sos exercits contra Espanya en la guerra de la Independencia.

De modo que, li posin com vulgan, las glorias immediatas que de son nom podrem recordar totas seran del mateix caibre.

Un terrible cicló va desencadenarse á Madrid la tarde del dimecres de la setmana passada, causant prop d' un centenar de morts y gran número de ferits.

Espero que 'ls capellans tornarán á dir desde la trons que aixó es un nou castich de Deu.

Pero allá ahont la religió no pot ni donarhi

consol, la caritat del públich hi posará gran remey.

Uns timadors de Madrid han robat 28,000 reis (moneda) á uns portugueses.

Y no podian emportarsen un altre, lentnos gran favor?

Poch després del cicló de Madrid la reyna regema ha parit un noy que 'ns costará als espanyols á rabó d' un grapat de mil pessetas cada dia.

La providencia en tot es abundosa. Una desgracia may la dona sola.

L' Ajuntament ha fet donar gracias á Deu perque la reyna ha parit un noy.

Escollim: Y si 'l part hagués anat malament, ¡haurian exigit la responsabilitat á Deu!

Donchs no veig lo motiu de las gracias, perque allí ahont no hi ha responsabilitat, tampoch hi pot cabre la gloria.

Si gracias á n' algó 's tenen de dar del part bo ó dolent de D.ª Cristina, me sembla corresponen de dret al seu difunt marit D. Alfons, per la part activa, es á dir, de fet, que degué pendre en aquest negoci.

¡Eyl á menos que 'ls monarquichs s' empenyessen en ferme creure altre cosa...

Se diu que en Castelar no vol avenirse per res ab los republicans de la coalició, respecte als debats parlamentaris.

Y fa molt ben fet. No té ja relaciones ab en Sagasta. Donchs es que vol evitar la bigamia.

Entre 'ls detalls curiosos que poden citarse del cicló que tan de mal causá á Madrid, se conta que d' un escut de Espanya que hi havia en un edifici molt conegut, lo vent n' arrancá sencera la corona reyal deixant tot lo demés en perfecte estat.

Y ara dich jo. En vista de tal manifestació antidinástica; pot luitar-se un sol moment de que aquest cicló estava vingut ab en Ruiz Zorrilla.

¡Oh, malchits revolucionaris, que totas se las pensan pera crear dificultats al govern!

La moda dels periodichs sorpresas ja va degenerant en ridicula.

Per aixó 'ns habém decidit á posarho en solfa, encarregant la música á nostre caricaturista.

Y ja veurán com tenim assumpt per mes dias, dels que durarán tota aquesta requincalla de ruletas periodichistas.

Se diu qu' en Sagasta, al rebre 'l bordegás que acababa de neixre, digué:

— ¡Es rey! ¡Viva 'l rey!

Parlém á pans: es un noy. D' aquí que siga rey té de fer encara moltras figueretas.

Y aixó sens contar ab las tuberculosis.

Conversació cullida al vol entre dos manobres:

— Quico, ¡diuhen que la reyna ha parit!

— Sí.

— Noy ó noya?

— No ho sé; jo no mes he llegit que era un vastago.

— Qué dius, home?

— Lo que sents. Y qué es aixó, noy ó noya?

— Nov, home, noy; be prou que ho diu lo ohcí á que 'l volen posar.

— Pero, ¡quin ohcí!

— Tu ho has dit: vastago.

— Y qué vol dir vastago?

— Vol dir bastaxi. Com los reys ara no están gens segurs, al que ara ha nascut deuen voler ferli aprendre un ohcí...

— Habém rebut un interessant folleto que porta per títol *Acta de República*.

Está dedicat als obrers de Sabadell y conté una refutació al discurs que feu en Lluís Carreras en lo *Círcol Democràtic Federal Instructiu* d' aquella ciutat.

Per la importancia que 'l socialisme cada dia mes va adquirint, y pera aprendre á saber definir ab coneixement de causa lo que significa

política, tal com avuy pot esser considerada, y 'l que significa qüestió social, recomanem á nostres llegidors la adquisició del ja citat folleto, que no costa més que un ral, y s' adquireix ab pago adelantat dirigintse á Francisco Fo, carrer de Illa, 19, Sabadell, y á n' Anton Serra, Sepúlveda, 190, 2.ª, 2.ª, Barcelons.

En la sentència recayada á consecuencia del crim del carrer de Moncada, se condemna á dos homes á pena de mort.

De modo, que estém á punt de veure aixecar l' ignominios patibol á Barcelona, y de veure en ell aplicada una pena que repugna á la civilisació y á la idea de justicia de las societats modernas.

En altre número nos ocuparem detingudament d' aquest assumpto.

Los discursos dels presidents del Congrès y del Senat participant la parida de D.ª Cristina, han tingut cada un una nota cómica.

Siga efecte de la emoció ó de tenirho de fer veure ab poco treball, lo cas es que en Concha digué als senadors que «lo fet d' haber parit un noy la reyna probava lo arrelatats que estan van las ideas monarquicas en lo país,» y en Martos digué als diputats que «de la mort de D. Alfons ha brotat la vida del rey menut.»

Es possible desbaratar mes monarquicament? Aquesta gent ja confon los coloms ab los rosaris.

Ja tenim rey en teoria.

Perque lo que es en la práctica, ¡ja vent!

De práctic lo nou rey no té mes que uns quatre mil duros diaris que cobra de la nació; pero en quan á entrar á fer las feynas del seu ofici, fins al dia 17 de Maig del segon any del sigle viot no li toca entrar á ferhos felissos... si encara hi hagués monarquia per Espanya ó pe 'l mon.

No es veritat que es xocant aixó de pagar tants mils duros diaris per uns serveys que no se 'ns podrien fer fins l' any 1902?

Las glorias de las monarquias ja no poden servir mes que pera divertir als pobles.

Lo mal no mes está en lo caras que son aquestas funciones de risa.

Lo nostre correossal de Cornellá se 'ns deixa pe 'l mal servey de correus que fa molt de temps pesa sobre aquell poble.

Donchs si es un mal vell ja hi deuen estar acostumats.

Y en fi, que si esperan que jo reclami que en tal ó qual oficina se 'n cuydin, s' han tallat. No m' agrada predicar en desert.

En la discusió d' actas del Congrès, varios diputats s' han tirat en cara uns ab altres que habian obtingut son nomenclament en certs districtes d' Andalucía per la protecció dispensada á sas candidaturas per Melgares, Frasco Anton, lo Bisco y demés *notabilidades electorales* de aquellas provincias.

Y si senten á dir que de tals discusiones algun diputat se n' avergonyia, ja poden assegurar que es mentida.

Altra conversa de manobres cullida al vol:

— Gori, ¡per que será que d' aixó d' haber parit la reyna n' diuhen *fausto acontecimiento*?

— Home, jo crech que deu ser perque mentres ella fa la feyna deuen tocar la ópera *Faust*. ¡Com los reys tot ho fan ab música!

— Ja ho entench. De modo, que si hi toquesen lo *Pan y Toros*, ne tindriam de dir *acontecimiento taurino*.

Grans precaucions militars pe 'l naixement del rey.

¡Si no s' pot ser monarquich per cap diner!

¡No guanyan pera sustos!

Los monarquichs están escamats de que en Lopez Dominguez no hagi fet discursos de monarquisme en lo Congrès ab motiu del *mefistófeles* acontecimiento.

Está molt ben pensat lo del senyor Pep Cadagubtes.

Ell vol nadar y guardar la roba.

Habem rebut lo número 3 del any segon de El Angel del Hogar, revista semanal de la Academia Esmeralda Cervantes de ciencias, arts y oficis pera la dona.

Aquesta publicació acaba d'enriquirse notablement en la part tipogràfica, y ademés acompanya una polissa per la qual la redacció de dit periòdic ofereix indemnizacions en metllich a qui sufrenca una desgracia y porti demunt l'últim número publicat de El Angel del Hogar y sa corresponent polissa.

Es un anunci aquest y un reclam encara poch usat en Espanya, y que de tots modos, d'arrelarse, res hi perdria'l públich.

Altres condicions y ventajass ofereix aquella redacció a sos favoreixedors, de las que qu'algua minuciosament enteratsen en la mateixa Academia y redacció, Rambla de Canaletas, n.º 10, se 'ls facilitarà un Reglament pera la execució exacta de las clausulas de la citada polissa.

MALA PARELLA

NIQUET

Cert jove, sense un ral a la butxaca y ab ganas de menjar molt bona coca, buscava, recorrent la Neca y Meça, muller rica, cocar que no fos mala. Per li togra casar ab doya Fada, bona studa, vella, llesta y sana, que 'ls dies de desant junes peca, al solament bevente llet de vaca. Lo jove la veigut penque ara rida; pero ara que la té, pensa 'l tanoca que val mes dons pades, casat bonica. Doncha al viciu al lit sense poruca y casi sense dents, tan poch li toca, que per no caure en basca 'ls oills s'afuca.

A. RIBALLA

Si tingues lo rector de Constantí a tret de majordona, casi be li donaria una abraçada.

Creurían que va dir desde 'l cubell de la bogada del cel que 'ls seus feligresos eran uns animals d'adorar las imatjes, perque no eran mes que uns trossos de fusta que encara que 's fessen a trossos pera coure 'l dinar no 's cometeria cap peccat.

Pero vingum' aquí, oh rector modelo entre la gent de bel' aixó no pot ser sino que vosté no 's fa ab los seus companys d'ofici.

Y fins alguna vegada deu haber viscut entre personas.

D'altre modo no 's compendria que desempenyés tan malament las obligacions de son ofici de capellá.

Un tal senyor Pauhet, molt conegut a casa seva y arcaide d'Altafulla, va fer avisar als vehins de que, pera rebre al nou rector del poble, posesen cobrellits al balcó igual que si tingues de passar algú... dels que habitan a la gloria.

Y succehi lo que no podia per menos de succehir: Que molts se divertiren ab las obras de aquell catòlich tros d'arcaide.

Y 'l principi d'autoritat se quedá ab una manxiula al clatell.

Un heretic de Subirats, poblet de prop de Sant Sadurn de Noya, nos escriu una carta contantnos certa historia passada entre 'l rector d'aquell poble y la seva majordona, que a conseqüencia de son estat majordonesch va tindre un nen ab lo rector, y després ha passat a fer de majordona pública a Barcelona.

Home, si aixó es una historia vella, deixem-la corre.

Be prou porqueria que sempre 's té de remonar feta de poch pe'l clero, pero que a un li quedí humor de recordar rancias historias.

Procurém averiguar lo que ara fassi ab la majordona actual, y ja veura com l'assumpto, sense perdre en interés, sera mes de circumstancias.

Tractantse de sotanas poden cambiar alguns personatjes.

Pero certas historias may se fan vellas.

Com que es tal vegada en lo únich que saben tenir constancia.

Lo fiscal de la causa del capellá Galeote de Madrid, demana que al ministre de Deu se li imposi pena de mort y deu mil duros de multa.

Aixó dels duros també 'm distreu.

Si l'assessant hibe hagués donat a n' en Galeote feyna ó protecció pera poder pagar deu mil duros, es ben segur que 'l mitrat no hauria mort a las reverendas grasas de tal capellá.

En lo Centre Catòlich de Cornellá va ferse un ball, y las Fillas de la Maria d'aquell poble hi anaren egrugidas de que venint la cosa dels carcacatòlichs, ja podian deixarshi caure tranquilas.

Donchs fillens de Deu ó Dotze, lo rector mossen Andreu va clevarlas després tal predicot entre cap y coll, que ab una mica mes a las tals noyas las hi estent la cartilla pera anar a fer del ofici al carrer d'en Trenta.

Senyor rector, per mi no se n'estiga!

Se 'ns diu que a conseqüencia dels xellis que la estado del bisbe a San Vicenç de Castelló feu fer al clero de dit poble, mentres lo vicari alava 'l colze en la missa del diumenje últim, li vingut una basca que 'l clava de nasos ab Son Amo a las mans, y 's produhi un espectacle que no estava anunciar en la funció.

Aixó son gangas pe 'ls concurrents als teatros clericals.

A Jalon provincia d'Alicant, hi ha un rector que val per mil.

Processat y condemnat varias vegadas, ell segueix burlantse de tot, inclús de las condemnas.

Y lo més graciós del cas es que l'arcabisbe ha enviat a la seva parroquia un altre capellá pera rellevarlo, y ell ha contestat amenant a tothom de ferlo anar a sopar ab Deu.

Y l'arcabisbe d'Alicant no s'atreveix contra tan exaltat prebete, perque tem anar a fer companyia a son colega lo de Madrid.

Son tan perillosos certs prebeters, fins tractantse de sos superiors mitrats!

Lo vicari d'Arbós no ha volgut absoldre a un feligrés que s'acostá a la gabiá dels pecats, alegant per motiu que venia periòdichs liberals.

Que no 's acostí may mes lo tal venedor de papers als buròs de confessorians, y veura com ell hi haurá guanyat mes que 'l vicari carcamal.

EPIGRAMAS

Abir me digut en Baló que la Tecla, sa cotina, may si cap-do mocho, perque sempre li abició a agalar la manetelina.

—Per qué han agalat en Tey? No ho sab vosté, Petronilla? —Jugant a la besacombrellia va cridar:—Vull meta a rey!

J. MOAT

ENDEVINALLA

Alguns me solen menjar com los bons cantants, tinch té, soch groch y no soch cotó, com las personas tinch ma... Van si 'm pots endevinar.

Un Colósico

TRENCA-CLOSCA

Pepa Duarrsol

Combinar aquestas lletres de manera que resulti lo nom d'un dels carrers de Barcelona.

M. BAIZERRA

XARADA

Diumenje allá la Palmira, vaig ballá una americana ab una tal Mariana, que es filla de Sant Primerá. Després, ballant la total vaig dirli si ab mi viendria, y 'm diu que? m'esperarie lo meu amo don Fesquel.

J. STARABA

GEROGLIFICH

Pepin

A

KP MA

100

C D

IT IT IT

NAU DE TRINERA

SOLUCIONS

A LAS CATORZAS DEL NUMERO PABAT

CONFERIA — OTRO.

ENDEVINALLA — LA OLLA.

Direcció de LA ACADEMIA, Ronda de la Universitat, 8, Barcelona

DINTRE POCIS DIAS AFAREIXERA

La Revolució

pena en tres cels

original de

J. Lluas

Folleto de 32 planas, ilustrat, y elegantment imprés en paper satinat y ab una magnífica cuberta de color.

Preu DOS rals

Los corresponsals de LA TRAMONTANA poden ja fer los pedidos que tingan per convenient, que se 'ls servirán ab la acostumada rebaixa de 25 per 100.

PI Y MARGALL Y LA POLITICA CONTEMPORANEA LA DEMOCRACIA FEDERAL, SU ORIGEN, SUS DESTINOS MEDIO SILO DE DOCTRINARISMO EN ESPAÑA LA POLITICA DE PROGRAMA Y LA POLITICA REAL. ENRIQUE VERA Y GONZALEZ. Cuatro reales uno en toda España. Para información: obrar formular un volante como del tamaño 16 x 23 cm, publicándose por cada uno de 120 paginas, entusiasmado y preparado a una sistema colateral al indico precio de...

AUCA DELS PERIÒDICHS-SORPRESA

Un lector; cridar no gosa perque l negre li fa nosa.

Aquest es un empresari ab tipo de perdulari.

Aquí 'ls presento, senyors, alguns de sos redactors.

La trompeta de la Fama la sort del públich proclama.

Botiguers interessats que 's treuhen reconcs tronats.

Aquest ne compra un ab fe, dihent:—¡Veyam qué treurè!

Y... ¡saben qué hi va i trobà? Un ¡Deu l' ampari, germà!

Ab tot, ne compra dos mes y 's hi gasta vuyt calés.

Sis agullas li han tocat de ferro-vell rovellat.

Y tant s' engresca ab tal sort, que ja 'n compra a dret y a tort.

(Seguirá)